

Relocalització d'Aigua al Model Input-Output¹

Maria Llop

Els processos de relocalització d'aigua que existeixen entre els agents econòmics ha estat i continua sent un tema d'interès capdal de la ciència econòmica i, més concretament, de l'economia mediambiental.

En aquest article es proposa un mètode per mesurar com l'aigua es relocalitza dins de l'economia, degut a canvis a la demanda final i degut a canvis en les necessitats d'aigua dels sectors productius (aigua consumida per unitat de producció) i dels consumidors (aigua consumida per unitat de renda). El model de l'anàlisi és un model input-output, ampliat degudament amb la demanda final, que es considera endògena, i transformat en un model ambiental que reflecteix els usos d'aigua efectuats pels sectors productius i pels consumidors finals.

L'aplicació empírica fa referència a l'economia catalana a partir de la utilització d'una taula input-output de l'any 2001, ampliat amb informació sobre els usos sectorials i privats d'aigua, que provenen de diverses estimacions disponibles a la literatura.

Els resultats mostren unes asimetries importants quant als efectes ocasionats pels shocks exògens (i positius) de renda rebuts per sectors i consumidors. És a dir, quan es produeix un augment a la renda de tipus exogen (per exemple, a partir de les exportacions o la inversió), l'impacte ocasionat sobre la distribució d'aigua (percentatge d'aigua usada) és notablement diferent en funció de quin sector rep aquest augment de renda exogen. Els resultats mostren també uns efectes asimètrics quant a les necessitats tècniques d'aigua, reflectint que l'impacte sobre la distribució depèn en última instància de l'agent que altera les seves necessitats tècniques d'aigua.

De forma més concreta, els shocks exògens beneficien principalment agricultura i perjudiquen els consumidors privats, que veuen augmentar i reduir respectivament el percentatge d'aigua que utilitzen. Per altra banda, els augments a les necessitats tècniques d'aigua tenen un impacte negatiu a l'agricultura i un impacte positiu a les activitats productives i els consumidors.

Els resultats de l'estudi suggereixen que l'agricultura no només és una activitat important en relació al percentatge d'aigua que utilitza, sinó també en relació a l'alteració en aquest percentatge davant canvis a la demanda final exògena i davant canvis a les necessitats tècniques d'aigua.

¹ Llop, M. (2013): 'Water reallocation in the input-output model', *Ecological Economics*, 86C, 21-27.